

# РЕШЕНИЕ

№ 2837

гр. София, 26.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова**

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска  
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **765** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по две касационни жалби на Министъра на културата, чрез процесуален представител и от „Десизо Монни Ритейл“ АД, чрез адвокат М. срещу Решение № 4756 от 24.10.2023 г. по нахд № 3448/2023 г. по описа на СРС, НО, 134 с-в., с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 5/31.01.2023 г., издадено от министър на културата, с което на основание чл.226а от Закона за културното наследство (ЗКН), на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лв., за нарушение на чл. 179, ал.2 ЗКН вр. чл. 21, ал.21 от Наредба № Н-00-0005 от 08.06.2010 г. за условията и реда за възпроизвеждане на културни ценности и копия, реплики и предмети с търговско предназначение, като санкцията е намалена в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева.

В жалбата на министъра на културата се оспорва решението на СРС, с което НП е изменено, като имуществената санкция е намалена, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че предметите от съкровището са с изключително висока научна, художествена и финансова стойност. Същите са емблематични популярни в общественото пространство и са лесно разпознаваеми и подобни деяния биха довели до щети за обществото, изразяващи се в омаловажаване

на музеите, в чиито основни фондове са инвентирани движими културни ценности със статут „Национално богатство“. Във връзка с това, счита че несклучването на договор със съответния музей, може да доведе до неуместни решения за създаването, използването и разпространението с търговска цел на културните ценности. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение, в частта, с която е изменил размерът на имуществената санкция и да постанови друго, с което да потвърди НП с така наложената санкция в размер на 25 000 лв.

В жалбата на „Десизо Монни Ритейл“ АД се претендира отмяна на оспореното от нея решение, с което НП е изменено и постановяване на ново решение, с което да се отмени НП. Твърди, че решението на СРС е неправилно, необосновано, постановено в нарушение на съдопроизводствените правила и материалния закон.

В проведеното по делото съдебно заседание за касатора и ответник по делото министър на културата, чрез юрк. Ш., поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът и ответник „Десизо Монни Ритейл“ АД, не изпраща представител. По делото е постъпила молба, с която поддържа жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да отмени решението на СРС, както и НП. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационните жалби за неоснователни.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационните жалби се явяват допустими, като подадени в срок и от надлежна страна.

При разглеждането им по същество, жалбите са неоснователни.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXV касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 09.06.2022 г. служители на Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство“ в Министерство на културата извършили проверка във физически магазин на „Десизо Монни Ритейл“ АД находящ се на адрес [населено място], [улица], № 19, както и на интернет страница с предлаганите от дружеството артикули – [desizomonni.com](http://desizomonni.com). Било установено, че се предлагат за продажба дрехи, част от колекция „Exclusive Trasures“ – пролет/лято 2022 г., върху които имало изобразени движими археологични културни ценности, със статут „национално богатство“ – съдове от Панагюрското съкровище – амфора-ритон и антропоморфна каничка. Панагюрското съкровище било движима културна ценност, публична държавна собственост, а предметите, съставляващи съкровището били вписани във фондовете на

Регионален археологически музей – П., а съкровището притежавало статут на „национално богатство“. Извършена е и проверка по документи, както и преглед на интернет страницата, поддържана от дружеството. Било установено, че колекцията с артикули дрехи, върху които имало изображения на културни ценности е била пусната в продажба на 14.04.2022 г. В описанието на последната било посочено, че същата е инспирирана от Панагюрското съкровище и е съставена от принтове, съдържащи амфори и ритони. Сред представените за продажба артикули имало 7 броя, върху които имало изображения на съдове от Панагюрското съкровище- две тениски, два панталона, две сака, яке. В следствие на изпратено запитване от Министерство на културата до Регионален археологически музей- П. за наличие на сключени договори, за създаване, разпространяване и използване на изображения на съдове от Панагюрското съкровище с търговска цел, както и че не разполагал с информация, че такива изображения са използвани с търговска цел, било установено че такива не са били сключвани.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на него издадено и процесното наказателно постановление.

С атакуваното решение, предмет на настоящия касационен контрол, СРС изменил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал както гласни, така и писмени доказателства и ги е приобщил по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в съдебения акт.

Решението е правилно.

СРС е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото доказателства.

По безспорен начин са установени извършването на нарушението, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. АУАН е съставен от компетентен орган съгласно чл. 229, ал. 1 от ЗКН, а именно от длъжностно лице – инспектор. Нарушението е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушената законова разпоредба. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на представляващ дружеството, който го е подписал без възражения. НП е издадено от компетентен орган съгласно чл. 229, ал. 2 от ЗКН – Министъра на културата като в съдържанието му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразена е нарушената законова разпоредба, както и основанийето, на което се налага санкцията и съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл. 57 от ЗАНН. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

По същество на спора, касационната инстанция приема, че правилно е приложен материалния закон. Безспорно е осъществен съставът административното нарушение по чл. 179, ал. 2 от ЗКН, вр.чл.21, ал.2 от Наредбата, разпространението и

използването на изображение на културна ценност или на елементи от нея във фотографско, компютърно, видео- и друго изображение с търговска цел, включително използването на изображението или на части от него при производство на стоки, етикети и дизайнерски решения или за реклама, се извършват при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 178 въз основа на договор, сключен със собственика на културната ценност, а за музейните културни ценности - с директора на съответния музей.

По силата на чл.21, ал.2 от Наредбата, към която препраща ЗКН, за създаване, разпространяване и използване на изображението по ал. 1 (фотографско, компютърно, видео- и друго изображение на културна ценност или на елементи от нея) се сключва договор със собственика на културната ценност или с директора на съответния музей, в чиито фондове е инвентирана културната ценност". Между страните не се спори, а и от събраните в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателства категорично се установява, че дружеството е създадо, разпространявало и използвало изображения на съдове от Панагюрското съкровище, в рамките на предмета на осъществяваната от него дейност, с търговска цел, а именно за производство и предлагане на стоки и за дизайнерски решения, без да е сключило договор с Регионален археологически музей - П., с което е извършило вмененото му нарушение.

Правилно е приложена и санкционната норма по чл.226а от ЗКН, съгласно която „който с търговска цел създава, използва и разпространява изображения на културната ценност или на елементи от нея във фотографско, компютърно, видео- и други изображения или използва изображението като търговска марка по смисъла на чл. 9, ал. 1 от Закона за марките и географските означения при производство на стоки, етикети и дизайнерски решения или за реклама без сключен договор със собственика на културната ценност или на директора на съответния музей, се наказва с глоба от 5000 до 15 000 лева, а на едноличен търговец или на юридическо лице се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лева“. Настоящият състав споделя мотивите на СРС, с които е намалил наложената санкция на дружеството в минимален размер. При налагане на наказанието СРС е отчел факта, че нарушението е извършено за първи път, поради което го е определил в минималния размер.

Правилни са и изводите на първоинстанционния съд за липса на предпоставките предпоставките по чл. 28, б. "а" от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение е типично за вида си и не се установяват изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV - ти касационен състав,

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4756 от 24.10.2023 г. по анд. № 3448/2023 г. по описа на СРС, НО, 134 с-в., с което е изменено НП № 5/31.01.2023 г., издадено от министър на културата

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: